

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

10. Povrv-75/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga višeg sudskog savjetnika - specijalista Tihane Božičević, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza GENO d.o.o. - u stečaju, Zagreb, Britanski trg 10, OIB: 92217268790 (ranije: GENO d.o.o. - u stečaju, Zaprešić, J. Jelačića 26, OIB: 65223300901), kojeg zastupa punomoćnica Korana Ferdelji, odvjetnica u Zagrebu, Mirka Viriusa 16, protiv tuženika PRESUMO d.o.o., Zagreb, Stare Gajnice 1, OIB: 30813386565, kojeg zastupa punomoćnik Milko Križanović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Križanović & partneri iz Zagreba, Palmotićeve 70, radi isplate iznosa od 150.000,00 kn, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 16. rujna 2022.g. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, s danom objave 28. listopada 2022. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 150.000,00 kn/ 19.920,32 EUR-a¹, zajedno sa zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 37.500,00 kn/ 4.980,08 EUR-a od 15.05.2015. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.06.2015. godine,

pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi propisanoj čl. 12. a. st.2. Zakona o financijskom poslovanju i prestečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj: 108/12., 144/12., 81/13., 112/13), a koja je jednaka referentnoj stopi uvećanoj za osam postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 18.750,00 kn/ 2.490,04 EUR-a od 15.09.2015. godine,
- 12.500,00 kn/ 1.660,03 EUR-a od 15.11.2015. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.12.2015. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.01.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.02.2016. godine,

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a² od 15.03.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.04.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.05.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.06.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.07.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.08.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.09.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.10.2016. godine,
- 6.250,00 kn/ 830,01 EUR-a od 15.11.2016. godine,

sve u roku od osam dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.812,50 kn/ 639,11 EUR-a zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 27. travnja 2018.g. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od osam dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška ovršnog postupka u iznosu od 73,50 kn / 9.76 EUR-a zajedno s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od dana 27. travnja 2018.g. do isplate, kao i za naknadu predvidivog troška ovrhe u iznosu od 843,50 kn/ 112,02 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana pravomoćnosti rješenja o ovrsi javnog bilježnika do isplate, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 10.000,00 kn/ 1.328,02 EUR-a u roku od osam dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu 1.250,00 kn / 166,00 EUR-a, kao neosnovan.

VI. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 25.625,00 kn/ 3.403,05 EUR-a, kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj: Ovr-28/2018 kojeg je dana 27. travnja 2018. godine donijela javna bilježnica Gorana Blaić Hebrang iz Zagreba, Poljička 13.

Obrazloženje

1. Na prijedlog pravnog prednika tužitelja GENO d.o.o. - u stečaju, Zaprešić, javna bilježnica Gorana Blaić Hebrang iz Zagreba, Poljička 13 dana 27. travnja 2018.g. donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj: Ovr-28/2018 kojim je tuženiku naloženo platiti pravnom predniku tužitelja iznos od 150.000,00 kn pripadajućom zakonskom

---

² Fiksni tečaj konverzije 7,534502

zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose, a kako je to navedeno u ovršnom prijedlogu tužitelju pa do isplate, te mu nadoknaditi trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.886,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 27. travnja 2018. godine pa do isplate, kao i predvidivi trošak ovrhe u iznosu 843,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana pravomoćnosti rješenja o ovrsi javnog bilježnika do isplate

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor kojim je osporio prethodno citirano rješenje o ovrsi javnog bilježnika u cijelosti pa je stoga ovaj sud rješenjem poslovni broj: Povrv-1932/2018 od 26. srpnja 2018. godine navedeno rješenje o ovrsi javnog bilježnika stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, te odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru u bitnome osporava osnov i visinu potraživanja pravnog prednika tužitelja, navodeći da bi isti od tuženika imao pravo potraživati svega iznosa od 972,00 kn.

4. Pravni prednik tužitelja se podneskom od dana 25. listopada 2018.g. očitovao na prigovore tuženika u bitnome navevši da su stranke bile u poslovnim odnosu temeljem Ugovora o zakupu nekretnine u Donjoj Bistri, Krapinska bb u vlasništvu tužitelja još i prije otvaranja stečajnog postupka nad pravnim prednikom tužitelja, te da su iste dana 01. lipnja 2014.g. sklopile novi Ugovor o zakupu br. 01/2014 i dana 01. studenoga 2014.g. novi Ugovor o zakupu br. 02/2014, kao i da su dana 01. lipnja 2015.g. sklopile novi Ugovor o zakupu br. 01/2015., a kojim Ugovorima i to čl. 5. Ugovora broj 02/2014, je ugovorena mjesečna zakupnina u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 25%, kao i da troškove režija predmetne nekretnine (električna energija, plin, voda, komunalan naknada i dr.) snosi tuženik kao zakupnik, te da je identično ugovoreno i čl. 4. Ugovora broj 01/2015, a koji Ugovor je sklopljen na određeno vrijeme do 30. lipnja 2016.g., no kako tuženik nije iselio iz predmetnog prostora nakon proteka rok određenog Ugovorom broj 01/2015, to ga je tužitelj teretio po osnovi korištenja predmetne nekretnine i za period nakon 30. lipnja 2016.g. do zaključno listopada 2016. godine, Ujedno, pravni prednik tužitelja je u spis dostavio i fakture HEP ODS d.o.o. za utuženo razdoblje iz kojih je vidljivo da je tuženik nesporno bio u posjedu predmetne nekretnine, te upotrebljavao električnu energiju u svrhu svog poslovanja, a koje iznose je sukladno prethodno navedenim Ugovorima o zakupu sklopljenim s tužiteljem kao zakupodavcem, bio dužan plaćati upravo tuženik, te u koju svrhu je još 30. ožujka 2013.g. tužitelj izdao potvrdu radi prijenosa režijskih troškova s tužitelja na tuženika.

5. U daljnjem tijeku postupka stranke su učinile nespornim da je tuženik koristio predmetni poslovni prostor u utuženom periodu, kao i da je došlo do prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora sklopljenog između stranaka broj 01/2015, budući da je isti bio zaključen do 30. lipnja 2016. godine, i to na neodređeno vrijeme, te je tuženik također učinio nespornim da je koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima tužitelja, dok je isti i dalje ustrajao kod istaknutog prigovora prestanka postojanja potraživanja tužitelja podmirenjem, odnosno da je tuženik podmirio svoje obveze prema tužitelju koje su predmet ovog postupka.

6. Nadalje, budući da je uvidom u sudski registar ovoga suda utvrđeno da je društvo GENO d.o.o. - u stečaju, Zaprešić, J. Jelačića 26, OIB: 65223300901, odnosno tužitelj brisan iz sudskog registra, a koji upis je proveden u sudskom registru dana 23. srpnja 2021.g., čime je, u skladu s čl. 4. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 111/12., 125/11., 68/13. i 110/15; dalje: ZTD) tužitelj izgubio svojstvo pravne osobe, to je postupak u ovom parničnom predmetu prekinut rješenjem poslovni broj: Povrv-1932/2018 od 27. srpnja 2021. godine primjenom odredbe čl. 212 t. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08. i 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14; dalje: ZPP), no isti je ujedno i nastavljen ovosudnim rješenjem poslovni broj: Povrv-1932/2018 od 09. prosinca 2021.g., obzirom da je podneskom od dana 27. listopada 2021.g. Stečajna masa iza GENO d.o.o. - u stečaju, Zagreb, Britanski trg 10, OIB: 92217268790, upisana u sudski registar ovog suda, kao pravni sljednik tužitelja GENO d.o.o. - u stečaju, Zaprešić, temeljem odredbe čl. 215. st. 1. ZPP-a, preuzela postupak u rubriciranoj pravnoj stvari, te predložila nastavak postupka. Slijedom prethodno opisane statusne promjene tužitelja, to je stoga u skladu s odredbom čl. 451. st. 3. ZPP-a ovaj sud, riješio kao u točki I. izreke rješenja i ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika, s obzirom na to da je platni nalog iz tog rješenja o ovrsi izdan u odnosu na pravnog prednika tužitelja, te odlučio kao u toč. I. izreke presude i naložio tuženiku plaćanje dosuđenog iznosa.

7. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom dokumentaciju koja prileži spisu i to: karticu kupaca tužitelja (list 6. spisa), presliku ovosudnog rješenja posl. broj: St-1367/2011 od dana 27. travnja 2012.g. (list 24. - 26. spisa), presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2010 (list 27. - 29. spisa), presliku Aneksa Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 30. spisa), presliku Aneksa broj 2. Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 31. spisa), presliku Aneksa broj 3. Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 32. spisa), presliku Aneksa broj 4. Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 33. spisa), presliku Aneksa broj 5. Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 34. spisa), presliku Aneksa broj 6. Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2012 (list 35. spisa), presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2014 (list 36. - 38. spisa), presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 02/2014 (list 39. - 40. spisa), presliku Sporazuma od 01. studenoga 2014.g. (list 41. spisa), presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2015 (list 42. - 44. spisa), utužene računa pravnog prednika tužitelja (list 45.- 60. spisa), preslike računa HEP ODS d.o.o. (list 61. - 82. spisa), presliku potvrde pravnog prednika tužitelja od 30. ožujka 2013.g. (list 83. spisa), presliku izvoda otvorenih stavki tuženika (list 88. spisa), presliku Ugovora o prijenosu Ugovora o korištenju mreže broj 4001-16-064121 (list 89. spisa), presliku mišljenja dr. sc. Tamare Cirkveni Filipović (list 90. spisa), ispis e-mail korespondencije stranaka (list 92. - 95. spisa), izvršio je uvid u ovosudni spis posl. broj: P-2848/2018, te je proveo je dokaz saslušanjem zakonske zastupnice tužitelja stečajne upraviteljice Anamarie Ivanković (list 110. - 112. spisa) i zakonske zastupnice tuženika Kristine Bezuh (list 113. spisa).

8. Sud je odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem određenim ovosudnim rješenjem posl. broj: Povrv-1932/2018 od 14. lipnja 2021.g. temeljem odredbe čl. 153. st. 3. ZPP-a, budući da tuženik nije čak niti u dodatno dodijeljenom

roku vanraspravnim rješenjem od 01. srpnja 2021.g. platio predujam vještačenja, a kako je to naloženo prethodno navedenim rješenjem o određivanju vještačenja.

9. Ocjenom izvedenih dokaza, te temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu koji se odnosi na trošak ovršnog postupka.

10. Naime, predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 150.000,00 kn, na ime neplaćene zakupnine za poslovni prostor u Donjoj Bistri, Krapinska bb u vlasništvu pravnog prednika tužitelja, za razdoblje od mjeseca studenoga 2014.g. pa do listopada 2016. godine, temeljem Ugovora o zakupu sklopljenih između pravnog prednika tužitelja i tuženika.

11. Između stranaka nije sporno da je tuženik kao zakupnik koristio predmetni poslovni prostor u Donjoj Bistri, Krapinska bb u utuženom periodu od mjeseca studenoga 2014.g. pa do listopada 2016. godine, temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 02/2014 sklopljenog dana 01. studenog 2014.g. s pravnim prednikom tužitelja i Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015 sklopljenog dana 01. lipnja 2015.g. s pravnim prednikom tužitelja, kao i da je došlo do prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015 sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika i to na neodređeno vrijeme, budući da je isti bio zaključen do 30. lipnja 2016. godine, te je ujedno nesporno da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima pravnog prednika tužitelja.

12. Između stranaka je sporno da li je tražbina tužitelja koja je predmet ovog postupka prestala ispunjenjem, odnosno da li je tuženik podmirio svoje obveze prema tužitelju koje su predmet ovog postupka, pa makar i djelomično.

13. Uvidom u presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 02/2014 (list 39. - 40. spisa) i presliku Ugovora o zakupu poslovnog prostora br. 01/2015 (list 42. - 44. spisa), ovaj sud je utvrdio da su predmetnim Ugovorima o zakupu pravni prednik tužitelja i tuženik ugovorili mjesečnu zakupninu u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 25%, kao i da se tuženik obvezao plaćati ugovorenu zakupninu mjesečno najkasnije do svakog 15.-tog u mjesecu za prethodni mjesec, dok je uvidom u preslike utuženih računa pravnog prednika tužitelja (list 45. - 60. spisa), ovaj sud utvrdio da se isti računi odnose na zakupnine za predmetni poslovni prostor u Donjoj Bistri, Krapinska bb i to za razdoblje od mjeseca studenoga 2014.g. pa do listopada 2016. godine, dakle za razdoblje kada je tuženik nesporno koristio predmetni poslovni prostor.

14. Odredba čl. 221.b st. 1. ZPP-a propisuje da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže suprotno. Dakle, budući da je tuženik učinio nespornim da je isti iskoristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima pravnog prednika tužitelja, to se stoga smatra da tražbina tužitelja koja je predmet ovog postupka postoji, pa slijedom navedenog, glede navoda tuženika o prestanku potraživanja tužitelja koje je predmet ovog postupka, teret dokaza leži na tuženiku.

15. U iskazu danom na ročištu dana 21. svibnja 2021.g. zakonska zastupnica tužitelja stečajna upraviteljica Anamaria Ivanković (list 110. - 112. spisa) je iskazala da je u travnju 2012. godine otvoren stečajni postupak nad pravnim prednikom tužitelja, te budući da je tuženik već bio u zakupu predmetnog poslovnog prostora, da je skupština vjerovnika pravnog prednika tužitelja odlučila sklopiti novi ugovor o zakupu predmetnog poslovnog prostora s tuženikom, a kako bi se mogao nastaviti zakup jer isto nije bilo na štetu stečajne mase, te da su naknadno sklapani aneksi predmetnog ugovora u zakupu, a radi produljenja istog, zaključno s lipnjem 2016. godine kada je istekao ugovor o zakupu predmetnog poslovnog prostora između stranaka, budući da nije došlo do prešutnog obnavljanja predmetnog Ugovora o zakupu nakon isteka istog, te da je tijekom trajanja ugovora o zakupu, zakupnina smanjena, budući da su bili veliki režijski troškovi pa je pravni prednik tužitelja išao na ruku tuženiku, a kako bi tuženik mogao ispuniti svoje obveze plaćanja zakupnine i režijskih troškova za predmetni poslovni prostor, da je jedno vrijeme tuženik uredno podmirivao predmetne obveze, te da su odnosi između stranaka bili korektni, no u međuvremenu da je tuženik prestao plaćati zakupninu i prije utuženog perioda, a koju zakupnina nije predmet ovog postupka radi zastare potraživanja, da je tuženik predložio da se s HEP ODS d.o.o. sklopi trojni ugovor, a radi prebacivanja režijskih troškova pravnog prednika tužitelja na tuženika za predmetni poslovni prostor, a s kojim prijedlogom je pravni prednik tužitelja bio suglasan, međutim, budući da je HEP ODS d.o.o. uvjetovao sklapanje ugovora na način da pravni prednik tužitelj izda zadužnicu kao sredstvo osiguranja, koju pravni prednik tužitelja, kao stečajni dužnik, sukladno pozitivnim pravnim propisima, nije mogao izdati, da stoga nije došlo do sklapanja predmetnog ugovora, da je tuženik bio u predmetnom poslovnom prostoru sve do prodaje istog i to cca 2 godine nakon listopada 2016. godine, međutim, da je pravni prednik tužitelja prestao izdavati račune tuženiku nakon listopada 2016., budući da je isti po izdanim računima bio obveznik plaćanja PDV-a, bez obzira da li su predmetni računi podmireni, te je stoga izdavanje računa tuženiku predstavljalo trošak za pravnog prednika tužitelja, kao i da se plaćanje zakupnine vršilo po sklopljenom Ugovoru i da su ispostavljane fakture, a da je režije tuženik plaćao zasebno prema pristiglim računima, no da je tuženik neuredno podmirivao zakupninu i tražio odgode plaćanja.

16. U iskazu danom na ročištu dana 21. svibnja 2021.g. zakonska zastupnica tuženika Kristina Bezuh (list 113. spisa) je iskazala da su računi za zakupninu za predmetni poslovni prostor podmireni, kao i režije za isti, te da je tuženik tijekom trajanja zakupa predmetnog poslovnog prostora konstantno pokušavao od pravnog prednika tužitelja pribaviti suglasnost da se svi računi prebace na tuženika kako bi se tuženiku olakšalo plaćanje režija, te da primjerice ne bi morao ići u HEP ODS d.o.o. pribavljati prijepise računa kako bi mogao izvršiti plaćanje, a na što pravni prednik tužitelj nije pristao uz izgovor da je isti u stečaju te da računi moraju dolaziti na njih, kao i da je HEP odustao od uvjeta izdavanja zadužnice od strane pravnog prednika tužitelja, no da pravni prednik tužitelja svejedno nije pristao sklopiti ugovor s HEP-om radi prebacivanja računa s pravnog prednika tužitelja na tuženika, te da misli da se radilo o 2014. ili 2015. godini. Ujedno, zakonska zastupnica tuženika je iskazala da je zakupnine za predmetni poslovni prostor plaćala cesijama i direktno pravnom predniku tužitelja, te da je još tijekom 2017. godine uplaćeno 70.000,00 kn na ime zakupnina i režijskih troškova, a da misli da je u svibnju ili lipnju uplaćeno cca 20.000,00 kn, kao i da je tuženik predmetnu nekretninu koristio do svibnja ili lipnja 2017. godine, te da je tuženik uredno podmirivao zakupninu, no da je pravni prednik tužitelja poprilično neuredno izdavao fakture, pa da su iste znale kasniti po par mjeseci, te da je tuženik

u cijelosti podmirio svoje obveze prema pravnom predniku tužitelja, glede zakupnine za predmetni poslovni prostor, a koje uplate pravni prednik tužitelja nije evidentirao radi neurednog izdavanja faktura za zakupninu, čemu je tuženik prigovarao.

17. Iskaz zakonske zastupnice tužitelja Anamarie Ivanković, ovaj sud je u većem dijelu prihvatio kao logičan, životan, uvjerljiv i vjerodostojan, obzirom da je isti i u skladu s materijalnom dokumentacijom koja prileži spisu, izuzev u djelu kojem ista iskazuje da kada je istekao Ugovor o zakupu predmetnog poslovnog prostora u lipnju 2016. godine, da nije došlo do prešutnog obnavljanja predmetnog Ugovora o zakupu nakon isteka istog, budući da je navedeni dio iskaza zakonske zastupnice tužitelja protivan materijalnoj dokumentaciji koja prileži spisu i to konkretno utuženim računima samog pravnog prednika tužitelja (list 45. - 60. spisa), iz kojih proizlazi da pravni prednik tužitelja i nakon 30. lipnja 2016.g. pa sve do listopada 2016.g. dakle u utuženom periodu, od tuženika potraživao upravo zakupninu za predmetni poslovni prostor, čime postaje sasvim razvidno da je isti držao da je došlo do prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015, sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika, kao i da je navedeni dio iskaza zakonske zastupnice tužitelja protivan već istaknutim navodima pravnog prednika tužitelja u ovom postupku kojima je pravni prednik tužitelja na pripremnom ročištu dana 04. prosinca 2019.g. (list 99. spisa) učinio nespornim da je došlo do prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015 sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika i to na neodređeno vrijeme. Naime, ovaj sud je u smislu odredbe čl. 221. st. 2. ZPP-a, a imajući u vidu da je pravni prednik tužitelja prvo priznao činjenicu prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015 sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika, i to na neodređeno vrijeme, da bi potom osporio istu, kao i da je priznanje navedene činjenice u skladu s prethodno opisanim utvrđenjem ovog suda iz utuženih računa pravnog prednika tužitelja, prema svome uvjerenju, ocijenio da je tužitelj priznao činjenicu da je došlo do prešutnog obnavljanja Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 01/2015 sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika i to na neodređeno vrijeme.

18. Iskaz zakonske zastupnice tuženika Kristina Bezuh ovaj sud je ocijenio kao nelogičan, neživotan, te neuvjerljiv, budući da je isti protivan materijalnoj dokumentaciji u spisu. Naime, tuženik tijekom cijelog ovog postupka, nije dostavio niti jedan materijalan dokaz kojim bi isti potkrijepio svoje tvrdnje da je podmirio utuženo potraživanje tužitelja, a kako će to nastavno još biti obrazloženo, te je stoga ovaj sud mišljenja da je potpuno nelogično i neživotno da ukoliko je tuženik kao pravna osoba uredno podmirivao svoju obvezu plaćanja zakupnine prema pravnom predniku tužitelja, a kako to isti navodi, da spisu, izuzev svojih navoda, nije priložio niti jedan drugi dokaz o navedenom, poput potvrde o plaćanju ili dostavio navodne ugovore o cesiji, a posebice imajući u vidu da tuženik nije platio niti predujam za financijsko vještačenje određeno ovosudnim rješenjem posl. broj: Povrv-1932/2018 od 14. lipnja 2021.g. upravo na okolnost podmirenja utuženog potraživanja, te kojim bi se objektivno i nesporno mogli utvrditi navodi tuženika.

19. Nadalje, odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, a prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom

dokazuje svoje tvrdnje, dok tuženik nije ničime doveo u sumnju valjanost dostavljenih isprava i činjeničnih navoda tužitelja, niti je dostavio ikakve dokaze iz kojih bi proizlazila neosnovanost tužbenog zahtjeva, konkretno dokaz da je isti podmirio utužene račune pravnog prednika tužitelja, odnosno dokaz da je tražbina tužitelja koja je predmet ovog postupka prestala, iako je prema prethodno navedenim odredbama Zakona o parničnom postupku, to bio dužan učiniti. Naime, tuženik unatoč paušalnim tvrdnjama da je isti podmirio potraživanje tužitelja, istaknute činjenice ničim nije dokazao, te isti čak nije niti platio predujam za financijsko vještačenje određeno ovosudnim rješenjem posl. broj: Povrv-1932/2018 od 14. lipnja 2021.g. upravo na okolnost podmirenja tražbine tužitelja od strane tuženika, slijedom čega je ovaj sud odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem, temeljem odredbe čl. 153. st. 3. ZPP-a, a kako je to već prethodno detaljno obrazloženo.

20. Odredba čl. 519. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. i 125/11; dalje: ZOO) propisuje da se ugovorom o zakupu zakupodavac obvezuje predati zakupniku određenu stvar na korištenje, a zakupnik se obvezuje plaćati mu za to određenu zakupninu, dok odredba čl. 9. ZOO-a propisuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovaran je za njezino ispunjenje.

21. Dakle, budući da u odnosu na utuženu tražbinu tužitelja postoji zakonska presumpcija glede postojanja iste, kao i da tuženik nije dokazao da je tražbina tužitelja prestala, iako je isti to bio dužan učiniti, to je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 150.000,00 kn, na ime neplaćene zakupnine za poslovni prostor u Donjoj Bistri, Krapinska bb u vlasništvu pravnog prednika tužitelja, za razdoblje od mjeseca studenoga 2014.g. pa do listopada 2016. godine, pa je slijedom navedenog, temeljem odredbe čl. 519. ZOO-a i čl. 9. ZOO-a, ovaj sud je presudio kao u toč. I. izreke ove presude.

22. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom i to do 31. srpnja 2015.g. po stopi propisanoj odredbom čl. 12.a st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i prestečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12., 144/12., 81/13., 112/13), a od 01. kolovoza 2015.g. po odredbi čl. 3. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 78/15.), te imajući u vidu da se radi o odnosu proizišlom iz trgovačkog ugovora.

23. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio kako je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 150.000,00 kn, te je presudio kao u toč. I. izreke ove presude.

24. U odnosu na ovršni trošak, tužitelj ima pravo na naknadu troška sastava prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. t. 1., a u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12., i 103/14., 118/14. i 107/15; dalje: OT), u iznosu od 2.500,00 kn, te na ime javnobilježničke nagrade iznos od 1.850,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 462,50 kn, što sveukupno iznosi 2.312,50 kn, koji iznos je odmjerjen u skladu s odredbom čl. 6. i 8. Pravilnika o nagradama i naknadama troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/11., 112/12., 114/12.), dok tužitelj neosnovano potražuje iznos od 73,50

kn na ime ovršnog troška. Naime, ovršni trošak u iznosu 73,50 kn, a koji iznos se po specifikaciji tužitelja odnosi na materijalni trošak u iznosu od 30,00 kn i na javnobilježnički trošak dostave, uključujući i PDV-om od 25% u ukupnom iznosu od 43,50 kn, nisu osnovani, obzirom da tužitelj nije dokazao da su ti troškovi za njega stvarno nastali (čl. 151. st. 1. ZPP-a), niti iznos (visinu) tih troškova. Nadalje, predvidivi ovršni trošak u iznosu od 843,50 kn, a koji iznos se po specifikaciji tužitelja odnosi na pribavu potvrde pravomoćnosti u iznosu od 250,00 kn, javnobilježnički trošak nagrade za izdavanja klauzule pravomoćnosti i ovršnosti u iznosu od 30,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 7,50 kn, trošak dostave pravomoćnog rješenja o ovrsi ovrhovoditelju u iznosu od 11,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,90 kn, te trošak sastava prijedloga radi dostave pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi banci (Agenciji) na provedbu u iznosu od 500,00 kn, nisu osnovani, obzirom da ulaganjem prigovora na rješenje o ovrsi navedeno rješenje nije postalo pravomoćno, ni ovršno pa zatraženi troškovi na to ime nisu niti nastali, te trošak dostave putem e-oglasne ploče u iznosu od 10,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,50 kn, trošak dostave spisa radi odbacivanja prijedloga po prigovoru ili žalbi na rješenje u iznosu od 11,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,90 kn, kao i trošak dostave rješenja o obustavi ovrhe u iznosu od 11,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,90 kn, također nisu osnovani jer tužitelj nije dokazao da su ti troškovi za njega stvarno nastali (čl. 151. st. 1. ZPP-a), niti iznos (visinu) tih troškova. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. II. i III. izreke ove presude.

25. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15; dalje: ZOO), jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

26. Odluka o troškovima postupka iz toč. IV. i V. izreke presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelju je tako priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadama za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12., i 103/14., 118/14., 107/15. i 37/22; dalje: OT), a temeljem vrijednosti predmeta spora u iznosu od 150.000,00 kn i to: za sastav podneska od 25. listopada 2018.g. u iznosu od 2.500,00 kn, sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-e, za zastupanje na ročištu dana 04. prosinaca 2019.g. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9. t. 2. OT-e), za zastupanje na ročištu dana 25. veljače 2021.g. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9. t. 2. OT-e), za zastupanje na ročištu dana 21. svibnja 2021.g. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT-e) i za zastupanje na ročištu dana 16. rujna 2022.g. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT-e). Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 10.000,00 kn pa je slijedom svega navedenog, odlučeno kao u toč. IV. izreke ove presude.

27. Tužitelju nije priznat trošak pristupa ročištu dana 04. prosinaca 2019.g. u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn, budući da se radi o ročištu iz Tbr. 9. t. 2. OT-e, te zatraženi trošak "eventualne pristojbe po odluci suda", obzirom da zatraženi trošak sudske pristojbe, nije određeno postavljen u pogledu osnove i visine samog zahtjeva u skladu s odredbom čl. 164. st. 2. ZPP-a. Dakle, tužitelju nije priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 1.250,00 kn pa je slijedom navedenog, odlučeno kao u toč. V. izreke ove presude.

28. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, to je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, sud odbio zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u toč. VI. izreke ove presude.

U Zagrebu, 28. listopada 2022. godine

Sudac:
Hrvoje Lukšić

Odluku pismeno izradila:
Viši sudski savjetnik - specijalist:
Tihana Božičević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana objave presude ako je bila uredno obaviještena o ročištu za objave presude, a ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, u roku od 8 dana od primitka prijepisa ove presude. Žalba se ulaže putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

DNA:

1. tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **eb314-06544**

Kontrolni broj: **0d2ff-060ab-0a08d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.